

Kronieken januari 2017

07/01, zaterdag, om 14 uur gaat Effata **sterzingen voor Damiaanactie**. Na de viering verschijnen de sterzingers nog eens! De viering is een beetje speciaal: het is **Driekoningenviering**, gevolgd door de **Nieuwjaarsreceptie**. Voor de viering verwelkomt Stef, de homilie wordt verzorgd door Jackie, voorganger is Fons.

In zijn verwelkoming verwijst **Stef** naar de jaaroverzichten en het vooruitblikken op wat komt. Daarin vermeldt hij een bijdrage die hij gelezen heeft in de eindejaar bijlage aan 'De Morgen' van Peter Hinssen. Deze trendwatcher geeft een verrassende bijdrage over de evolutie van de artificiële intelligentie, waarbij hij voorspelt dat we in de toekomst eerder een tweede opinie aan een robot dan aan een dokter zullen vragen. Dat is een keerpunt en dat geeft angst. Ook bij Effata maken we zo een keerpunt mee: de verhuizing naar de Voskenslaan en een plaats zoeken in Clemenspoort. Ook dat maakt angstig, dus wenst hij moed, hoop en vertrouwen toe! (Bedankt Stef voor je tekst!)

Jackie verzorgt de homilie, op grond van het evangelie (Matteüs 2,1-12), het bezoek van de Wijzen. Vandaag is het een feestelijke dag: het is Driekoningen, het feest van de Openbaring, de Epiphaneia of de Epifanie (de verschijning). Allerhande volkse tradities zijn met dat feest ontstaan: de taart met de boon, het straatzingen en het sterzingen, e.a. Onze kerststal wordt nu compleet. Wist je dat we de kerststal aan Franciscus van Assisi te danken hebben? Uit het verhaal van Matteüs kwamen de drie koningen! In het eigenlijke evangelieverhaal zitten enkele contrasten: enerzijds de Wijzen uit het oosten, heidenen zeg maar, tegenover koning Herodes die het niet begrijpt en die de geboorte van Jezus als een bedreiging opvat. Een ander contrast komt voort uit de kerstnacht waar we het goede nieuws horen van herders in een stal die daar thuis waren, armen, simpelen, schapen (Lucasevangelie) tegenover het Matteüsevangelie: geen stal, wel een gewoon huis in Bethlehem, geen koningen, wel magiërs of wijzen, sjiek volk, uit het oosten! Zij zijn op zoek naar een koning, een pasgeborene. Voor minder komen ze niet uit hun huis! Twee verschillende werelden, die samenkomen bij het kind en van daar weer terugkeren. De herders zijn de vluchtelingen, die een land, die kansen, die redding en hoop op beterschap zoeken, die schulden kwijt willen. De Magiërs of de drie Wijzen hebben wat meer geluk gehad in het leven, ze hebben kans op ontwikkeling gehad, ze hebben alleen openbaring nodig

Worden we wel getroffen door de openbaring van God in dit kind? Ik begrijp dat God zijn weg naar voltooiing wil openbaren; de weg van eenvoud die echter kwetsbaar is, respect, eerbied, liefde voor God en de medemensen. Samenleven verloopt niet altijd vlot: denk aan de rel rond de voedselbanken, die ontstond en wat opgeklopt werd door de media, vrijwilligers die van kwaadaardigheid werden beschuldigd en ook opiniestukjes van 'cliënten' van de voedselbank die alles tot goede wil terugbrachten. Een openbaring van eenvoud en liefde met slechts één richtingaanwijzer! (Bedankt Jackie voor de tekst en de snelheid!)

Fons leidt de tafeldienst met het tafelgebed (nr. 86). Als tussenspel klinkt het 'Alta trinita beata', Carmen leest de bezinning: 'Casper wil iets tot jullie zeggen'. Is het niet vreemd dat drie schatrijke wetenschappers een koninklijke hulde brengen aan een armeluiskind in een stal ...? Maar de oude grijze Balthazar heeft zijn kroon afgezet. Hij hult zich in eenvoud en bescheidenheid. Wat moet je wijs zijn om dat te kunnen!

Wij hebben gebeden voor het jaar 2017, een tijd van loslaten, voor alle mensen op zoek naar licht en die omringd door een diepe duisternis het licht ontdekken. Bemoedigd zullen we hier weer naar huis toe gaan. Dan zingen we het lied 57: 'Gezegend deze dag' en zegenen elkaar én deze dag. Dan komen de sterzingers binnen. In totaal halen ze meer dan € 400 op, zodat Walter S. kan meedelen dat de Damiaanactie daarmee minstens tien mensen kan behandelen. Dat doet hij aan het begin van de Nieuwjaarsreceptie, als al het geld geteld is. Er is dus tweemaal reden om nog eens te feesten, met spijs (lekkere sandwiches en taart) en drank (ontbreekt nooit op een Effatafeest!): vreugde bij Damiaanactie en vreugde om een veelbelovend 2017!

Op **13/01 repeteert het Effatakoor**. Er zijn wat mededelingen, enkele liederen die beter moeten gekend zijn en een nieuwjaarsreceptie aangeboden door Ilse. De mededelingen betreffen de mogelijke aankoop door koorleden van steentjes voor de mozaïek bij Lut (blaadje met steentje voor 2 euro, dus 1 pakje met 10 blaadjes met telkens één steentje, om te verkopen, voor 20 euro),

een concert rond liederen van Oosterhuis en een liederenzang rond de H. Cecilia, de patrones der zangers. Tussendoor herhalen we minder goed gekende liederen: 77 (Sharing), 123 (Roep onze namen), 32 (Alleluja) en 137 (Schriftlied). Tenslotte leest Ilse een ellenlange, ludieke (nu ja, geschreven op een grote rol papier) nieuwjaarsbrief voor en biedt ze een drankje (cava en geel fruitsap) en een hapje aan (net zoals haar moeder haar dat geleerd heeft). Lut en Jade nemen de honneurs waar (Lut heeft veel met de smaak van de hapjes te maken!) en ze gaan rond met toastjes met groene appel en zalm en met appelmoes en witte pens, met ronde beschuit met iets eiachtig en met vlaai in een bootje. Proficiat en Gelukkig Nieuwjaar Ilse, Lut en Jade !

14/01: Eerst in de namiddag **catechese** voor de catechumenen met antwoorden op de vraag “Wat is er voorzien in de kapel en de sacristie en dan om 18.30 uur **Gevi-gemeenschapsviering**. Pater Andreas verzorgt de eigenlijke viering en Anja houdt de homilie op basis van het evangelie (Johannes 1,29-34) en Jo tracht de Effatagemeenschap te verwelkomen al is hij soms te snel in zijn oordeel (dat zegt hij zelf!). Anja heeft er een uitje van gemaakt en ze is nog eens naar de Efteling gegaan om er de kleine huisjes te bezoeken. Die kleine huisjes houden verband met de sprookjes, die allemaal wel een beetje op elkaar lijken, want in alle sprookjes is er een enorm kwaai figuur: een grote reus, een boze toverheks, een grote kwaai, ... Maar in bijna alle sprookjes overwint een kleine, zwakke figuur het kwade.(zie bijv. bij de geitjes) en die sprookjes zijn verhalen, die proberen te vertellen wat in de mens leeft.

Hoe meer tijd de mens heeft, hoe moeilijker zijn verhaal wordt. Johannes had veel tijd, hij was de evangelist die het laatst schreef. Hier beschrijft hij ‘Jezus’, maar het is moeilijk! Na de lezing van het evangelie (Agnes) gaat Anja verder, maar alleen over de eerste zin van de gelezen tekst: ‘Zie, het Lam Gods dat de zonde van de wereld wegneemt.’ Johannes vergelijkt Jezus met een lammetje: het is bijna als in de sprookjes én het kleine, kwetsbare, weerloze lam staat in voor het redden van de wereld!

In de praktijk zouden we elkaar in de haren vliegen, bijvoorbeeld omdat de toestand onduidelijk is of omdat we persoonlijk aangevallen worden: binnenkort verhuizen we naar Clemenspoort, velen zijn hierover onzeker en dus sluiten we ons op in groot gelijk. We zoeken fout in anderen in de naam van God en dat lukt misschien, maar die beschuldiging komt terug als een boemerang. Bovendien gaat dat maar als er slechts één lam is, dat klein en kwetsbaar is. Zo’n lam roept goedheid op, dat roept het goddelijke in mij op: het lam wordt het Lam Gods. Maar we moeten dat alles niet alleen doen: zie de woorden voor de Communie: *“Lam Gods, dat wegneemt de zonde der wereld.”* Iemand zal zich over ons ontfermen!

Wij delen brood en wijn, ontmoeten elkaar, luisteren naar de bezinning, beamen zingend de voorbeden met lied 181, we danken, nu de gemeenteraad van Gent het Guido-Moonspark heeft opgericht, Guido nog eens voor al wat hij gedaan heeft voor de Effatagemeenschap, we bidden voor de studenten die aan het blokken zijn dat ze mogen geloven in zichzelf, we bidden voor anderen in de gemeenschap, die er vandaag niet bij zijn, bijv. door ouderdom of ziekte, opdat ze weten dat wij toch aan hen denken. Pater Andreas herinnert eraan dat de redemptoristen vandaag pater Peter Donders vierden; hij, Peerke Donders, betekent zoveel voor hen als pater Damiaan voor Vlaanderen. Pater Andreas leest de tekst op het gedachtenisprentje dat achteraan in de kapel mee kan genomen worden.

Dan komt Tom V; hij spreekt over de leesclub, die het boek ‘Waar blijft de kerk?’ van Erik Borgman zal behandelen.

Wij zegenen elkaar en onszelf met lied 120 en omdat het **Gevi** is, is er kramiek, chocoladebrood en melkbrood met koffie of chocolademelk. We praten na, luisteren heel veel (Dirk DT, geassocieerde, die in Clemenshuis gaat wonen, zal vanaf 1 februari 2017 als huismeester, onder andere verantwoordelijk zijn voor het onderhoud van de gebouwen Clemenshuis en Clemenspoort) en we vertrekken juist voor de sneeuwbuien.

16/01. Om 20.uur komt de **leesclub** samen om te handelen over het boek ‘Waar blijft de kerk?’ van Erik Borgman. Eerste vraag: “Wat bedoelt Borgman met ‘kerk?’” Dat is wel duidelijk: het is een afgeleide van de teksten van het Tweede Vaticaans Concilie en het is geworden: “Teken zijn en geven van de innige vereniging met God en de eenheid van heel het menselijk geslacht” Wat héél duidelijk is: ik heb mij weer laten vangen door een titel, niet wetende dat Erik Borgman

Nederlander is en blijft en bovendien hondstrouw aan de bisschoppen, die hij pas op het einde (blz. 133) een voorzichtige uitbrander geeft. Kortom, ik dacht dat het boek zou gaan over de fysieke afbraak en het bouwen of herbouwen van kerken, maar neen, het gaat over de herwaardering van christelijk geloof, over eucharistie, over discussies (in Nederland), over trouw zijn of 'wat anders willen'. Als je dat op voorhand weet, is en blijft het een waardevol boek en begrijp ik de reacties van meerderen onder ons. Zo begrijp ik beter de reactie van iemand (naar het einde toe, als ik al weg ben): de Kerk moet echt gaan voor 'nederigheid' en 'eenvoud', maar ze mag zich niet helemaal terugtrekken uit de wereld en wat meer ambitie hebben om haar verhaal van goed nieuws (evangelie) te brengen en door te geven. Wellicht is onze samenleving er weer wat meer ontvankelijk voor? (Bedankt Walter VW!)

Als je meer wilt weten over dit boek, kijk dan op internet: alle vragen én de antwoorden staan op internet. (dixit en bewijst Henk). In veel parochies spreekt men over een 'impasse', met de vraag: "Is kerk voorbij?". Wel stelt men een invloed vast van het terrorisme dat doet vragen: "Hoe ga ik om met waarden?" Moet de kerk geen nieuwe taal (manier van spreken) ontwikkelen? Hoe moet het gaan met de kerk(en)? Hoe gaat het met ons om Christen te zijn? Wat verbindt ons? (Antwoord: Jezus, het evangelie, het elkaar helpen, paus Franciscus met dopen en vormsel). Laten we meer luisteren naar Schillebeeckx over liefde, genade en bevrijding en God als weerloze overmacht (?). Vraag blijft: 'Wat is de reden dat wij anders zijn? Ik denk hierbij veel aan Effata en de wending, de verhuizing van 2017, door Guido's werk!

Het te lezen boek voor de volgende leesclub op 8 mei in Clemenspoort om 20 uur is 'Het verstoorde leven' van de joodse ETTY HILLESUM, een dagboek met grote diepgang uit de tweede wereldoorlog.

21/01: Meditatiegroep, Effataviering en presentatie van de **campagnefilm** van Damiaanactie). Walter VW heeft mij de impuls over 'Games en Levels' voor januari toegestuurd (Bedankt Walter!). Samengevat klinkt die als volgt: 'Om mijn rug wat te sparen, ben ik overgegaan op stapmeditatie. Bij elke stap zeg ik dan een deel van de mantra of gebedswoord. Dat is wel een leuk alternatief voor gewoon stilzitten. Vandaag heb ik weer twintig minuten in stilte kunnen zitten. Er is dus verbetering op komst. Voor al wie bouwen aan het nieuwe project in de Voskenslaan, is de laatste fase van oplevering van de gebouwen begonnen: alles moet klaar zijn om het publiek te kunnen ontvangen op 1 april. De meditatie is daar een geweldige hulp bij, om niet oppervlakkig te leven. Meditatie helpt je de wijsheid te verdiepen dat de kern van het leven niet bestaat uit 'wat' je doet, maar wel 'hoe' je doet om het gewone intens te beleven. De levenskunst die we hier aanleren bestaat er dus in beide momenten heel bewust te doen, in volle aandacht, met al de liefde die je in je hebt.

Walter VW is peter van Simon, die al een volwassen man is, een enthousiaste chiroleider die werkt als techniker. Met Nieuwjaar gaan we naar de cinema, hij kiest de film, ik betaal alles. Simon is een zeer intensieve gamer en de film die hij wilde zien was: 'Assassins creed', een film over een gekend game met alle extra effecten. Het spel wordt bepaald door 'levels' en 'missies'. Een gamer tracht met passie, met veel oefening en geduld van het ene level te groeien naar een ander hoger level. Misschien heeft gamen ook iets met meditatie te maken! Doordat je dagelijks je mantra of gebedswoord vriendelijk herhaalt, ga je na een tijdje van het ene level naar het andere. In de meditatiegame kan dat aantal levels eindeloos zijn. Maar als je volhoudt en blijft mediteren dan krijgt je leven wel een buitengewone glans. Ook de stilte kan je meenemen uit de meditatie. Je gaat dieper, langer en gericht luisteren, je gaat iets rustiger de trap af, je hebt net iets meer vertrouwen, je bent een beetje creatiever.

Walter nodigt ons uit, of liever, hij daagt ons uit, te groeien in de meditatiegame. Het game te blijven oefenen, door te gaan: oefening baart kunst! (Bedankt voor de tekst, Walter!)

Voor **de Effataviering** is priester Luc Maes de celebrant en Frans C verwelkomt de gemeenschap: buiten is het koud, binnen is het warm en klaar: warmte en klaarte, gemeenschap die we komen opzoeken. Het evangelie is uit Matteüs 4de hoofdstuk, verzen 12-23. Priester Luc is hier nog niet geweest sedert 1 januari, dus wenst hij ons het beste voor 2017 én met de verhuizing. Luc houdt de homilie. Het blaadje is zijn 'verslag' van dat leerhuis en hij gebruikt het als homilie. Jezus, omdat hij in het laatste 'blaadje' in de Roosenbergabdij te Waasmunster een leerhuis heeft gegeven, gaat in Kafarnaüm wonen, een stad gelegen in Galilea, op een drukke

handelsroute. De mensen van Kafarnaüm worden dus gerekend tot het 'schorremorrie', een woord dat voor sommigen afstamt uit het Jiddish en nog altijd 'uitschot' betekent. Een vrome Jood meed alle contact met dergelijk uitschot.

Maar Jezus gaat precies daar wonen: hij roept op tot inkeer want *"Het koninkrijk van de hemel is nabij."* De profetie van Jesaja kan in vervulling gaan: *"Het volk dat in duisternis leeft, ziet een schitterend licht; ..."* Jezus onderricht in de synagogen, hij verkondigt het goede nieuws van het koninkrijk, hij geneest iedere zieke en elke kwaal onder het volk (genezen in de brede betekenis van het woord!), drie stappen dus: horen, zien en handelen. Jezus roept ook mensen op om met hem mee te werken: hij maakt van hen 'vissers van mensen', maar hij deelt ze niet op in goede en slechte mensen, vromen en schorremorrie, hij laat ze leven in gemeenschap. Dat doet hij nog steeds!

Dan delen wij brood en wijn en ontmoeten elkaar in tafelgebed 1 (tekst en lied 201). Bart Poppe zingt tijdens de communie een lied in het kader van de catechese, een lied over 'overbodig' en 'draad opnemen'. Het lied zal beschikbaar komen en in de blauwe zangboekjes worden opgenomen. In de voorbeden bidden wij zingend (lied 118) voor de vrienden van de Arkgemeenschap, voor de overleden Marc Helsen, voor de kleine Basiel Vermeulen, die slechts 21 weken oud werd in de moederschoot, voor alle zieken, voor verschillende mensen dat er toenadering mag komen, voor Dirk dat hij goed mag herstellen van zijn knieoperatie en voor verbondenheid en gemeenschap. Dan zegenen wij elkaar en deze dag (lied 57), drinken een tas koffie. Het is tijd om met elkaar te praten.

Na enkele minuten geeft de **campagnefilm voor Damiaanactie** het op, en de beste computerdeskundigen krijgen hem niet meer aan de praat. Een beetje teleurgesteld rijden wij, iets vroeger dan verwacht, naar huis.

Koorrepetitie op 27/01. Kwansuis begint 'ons' Ilse met: *"Wij (wie is 'wij?') zijn met een aantal dingetjes bezig ..."* Op 18/02 wordt het een 'gewone' viering, alleen met meer volk, meer zang, dankbaar naar de Broeders toe. Op 12/03 (of wordt het toch de zaterdag?) zingen we in Ename om 10 uur op vraag van pastoor Patrick Derde, onder de leiding van Jackie. Het Effatakoor zal ook deel uitmaken van de korenpool (10 koren) om in de kapel van het Sint-Lucasziekenhuis de viering te zingen op zondag, op verzoek van pastoraal werker, Tom Steyaert. Die vieringen worden bovendien in het ziekenhuis aan alle kamers rondgestuurd. Er komt nog een bevestiging van deze nieuwe verplichting. Na al die 'dingetjes' zingen we in met lied 129 'Roep onze namen' vierstemmig en nogal moeilijk. Dan worden de mannen (tenoren en bassen) gescheiden van de vrouwen (sopranen en alten). Deze blijven in de Effatazaal (goed warm!) om er met Ilse hun deel van lied 32 aan te leren en wat de mannen betreft: die vliegen naar de kapel (goed koud) om er met Jackie hun deel van hetzelfde lied, Halleluja, aan te leren. Na de pauze zingen we nog eenmaal alles door en dan is de repetitie gedaan. Hugo zal nog gegevens (links) doorsturen, om het lied nog beter te leren kennen, het zal nodig zijn!.

Er was gezegd dat lied 14 niet bekend is. Zeg zoiets en onmiddellijk begint iedereen het lied te zingen 'Met open handen', inbegrepen de 'la,la,la'!

Effataviering op 28/01. Voor Coralie is de verwelkoming de eerste actieve en ze is nog wat zenuwachtig om het heel goed te doen, maar dat komt allemaal in orde! Frans C heeft de woorddienst voorbereid op basis van het evangelie (Matteüs 5, 1-12a) en hij staat in voor de homilie, Mia leidt de tafeldienst.

Vorige week hoorden we hoe Jezus door de keuze van Kafarnaüm als woonplaats, ook het schorremorrie niet uitsluit. Vandaag zijn we erbij als Jezus op de berg zijn eerste grote toespraak houdt, die we 'De Bergrede' noemen. Hij begint op een verrassende manier, hij geeft hoop, hij biedt toekomst, hij begint met zaligsprekingen. Frans werd geraakt door twee ervan, die bij elkaar horen omwille van de gerechtigheid: 'gelukkig die arm van geest zijn' en 'gelukkig die vervolgd worden vanwege de gerechtigheid' want beiden behoort het koninkrijk der hemelen, niet later, maar nu al! In beide onderzoeken we onszelf: Zijn we verwende mensen voor wie geld, bezit, macht een doel is? Kost het leven zoals Jezus moeite? Is er tegenstand? Zijn er pogingen ons monddood te maken?

Kom dus uit voor je geloof, zelfs al is dit met vallen en opstaan, en verzet je geweldloos tegen wat niet strookt met de gerechtigheid. Werk aan Gods droom: een wereld waar iedereen telt en we zorgen voor de natuur: zoals Gandhi, Nelson Mandela, Welzijnsschakels, Damiaanactie, de Ark, Poverello, ... het doen of deden. Tijdens de recente vakantie van Frans en Lea zette een christelijke gemeenschap een project op: 'Rechtvaardigheid in actie, wij zeggen JA.' Elke uitdaging werd bekeken: we zeggen 'ja' tegen 'dit', dus zeggen we 'neen' tegen 'dat' en daartoe zullen we 'op die manier handelen' Vol vertrouwen, want Jezus zegt: *"Wees niet bang, ik zal met je zijn!"* We bezinnen: Zalig wie arm voor God staan en zich niet sterk wanen zonder hem, Zalig wie om de Christus vervolgd, uitgelachen of belasterd worden, omdat zij voor Hem getuigen.

Wij hebben gebeden voor de zieken en de ouderen, wij hebben gebeden voor vier van onze jonge mensen die vader of moeder verloren zijn, wij hebben gedankt voor de vele vrijwilligers van onze gemeenschap en voor hen die belang hechten aan rechtvaardigheid en leven. (Bedankt Frans, voor je tekst!)

Januari is ook voorbij, een warme lente is op komst', dat hoop ik toch! Op Guido's graf brandt een donkere kaars, met fel wit licht: leven en dood staan dicht bij elkaar, een kaarslicht ver. In de living bloeit al gele Forsythia, in bloei nadat de bloemknoppen eerst bevroren zijn.

Wouter, zondag 29 januari 2017.